

достъ. Така сж прекарвали живота си старитѣ християни. Тѣ сж страдали и славѣли Бога. Каквито страдания да минете, вие трѣбва да запазите своето достоинство като човѣкъ, като ученикъ. Отвѣнъ можете да бждете слуга, да изпълнявате най-долна служба, но отвѣтре да бждете господарь. Мнозина външно заематъ положението на господари, а вътрешно сж слуги. За предпочитане е човѣкъ външно да бжде слуга, а вътрешно — господарь.

Сега, всички хора трѣбва да работятъ върху себе си, да се справятъ съ своя песимизъмъ. Тѣхниятъ песимизъмъ е подобенъ на детскитѣ състояния. Нѣкое момиченце играе съ куклата си. По едно време куклата пада на земята, и крачето ѝ се счупва. Момиченцето започва да плаче неутешимо. Щомъ поправятъ крачето на куклата, тжгата на момиченцето изчезва. Нѣкое момченце играе съ кончето си, но кончето пада на земята и се счупва. Момченцето започва да плаче, изпада въ песимизъмъ. Щомъ му купятъ ново конче, песимизъмътъ изчезва. Такъвъ е песимизъмътъ и на съвременнитѣ хора. — Не, човѣкъ трѣбва да се анализира, да изследва дълбочината на своитѣ чувства. Каквито да сж чувствата му, той трѣбва да ги трансформира, да не се подава на тѣхното течение. Какво страшно има въ това, че нѣкой изгубилъ сто хиляди лева? Както ги е изгубилъ, така ще ги намѣри. Ще кажатъ, че се отчялъ и щѣлъ да се самоубие. Ако за сто хиляди лева човѣкъ е готовъ да